

Förnuftet och Förståndet, om de nemli-
gen triete följa den gifna definitionen
så är det endast Förståndet
som tänker: hvilket äfven bekrä-
ftar öfraf, att det inte finnes
Någon Förnuftet, hvarj. Emu-
en af delning af hvarj. på de
Namn af Förnuftet, put.

688. Men lita den Allmänna
Opinionen vill den föreställning
den göra, sig gällande att För-
nuftet tänker äfven sådana äm-
nen, som ligga Utom tid och
rum: af denna Antikning kan
äfven Kleinrotte lita, om vi
ett tillägga Förnuftet tankes
formosa, men ingen kan man
skrifvit Förståndet, mest in-
skade operationes på Förnuftet.
nämligen.

689. Detta bevisas endast, att
Förståndet och Förnuftet, ligga
hvarandra mycket nära, men
skall det finnas Någon bestäm-
dning mellan Förståndet och För-
stånd: så måste man väl anta
ga, att all tankeförmåga till-
hör Förståndet. *hvarj.*

kommer väl Förnuftet ett
någon tans nämna sig, att, men
så nära hjertat kommer det
icke, att man kan tillägga Förnuft
ett hjertat, *hvarj.*

90. Ty om en Filosofi hjerta-
tes i Förnuftet, så är det icke på
ett som Filosofi tror, att öfvertrygga
Allmänheten om Förnuftet, och
hjertat identitet, vill vilken göra
Filosoferna alltså kunna, för
att göra Allmänheten hjertat
till ~~ett~~ Försäkring: men så kall
på själ, på Känslor, har ännu icke
Allmänheten blifvit, att den kan
hänföra Alla öfver Känslor till
Förnuftet: Det är för den sörje All-
mänheten runt af otänksamhet att
den och Kärleken sitter. Förnuft-
et.

91. Det organ, som smittas utger
det af de subjectiva Känslor
är ingenting annat än det subje-
ctiva medvetandet, hvars organ
är den subjectiva delen af hjer-
nan, som i främsta rummet
afficerar af det röda blodet.
Om nu Förnuftet, or. om vore
det samma, som det subjectiva